

wo czo je prošyl w Božim domje. Tón wotmolwi: Ssym prošyl wo dobyče krala a šmjercz kraloweho bratra. Kral na to praji: A ja šym prošyl, so chzyl Bóh mojemu bratrej dobyče dacz, hdyž šo lěpje hodzi sa krala mojego luda dylzi ja, a mi šmjercz w bitwje. Njeje, kaž bychmy š teho šłowa modlitwu nascheho Šbóžnika šlyšeli: Wšchaf niz kaž ja chzu, ale kaž ty chzesch — kažte ponižne poddacze do Božeje wole!

Tajkim, kiž šami wjele do šo dđeržachu, jako bychy prawi byli, a druhich sa niczo mějachu, powjeda Ješuš tuto pschirunanje; jim pokasa, šhto cžłowjeka psched Bohom praweho cžini — a wón poskicža wěrjazemu najwážnišche kubło sa žiwjenje: Měr š Bohom. Tón pytajmy š ponižnej a wěrjazej wutrobu!

Měr Boži, kiž wyschšchi je dylzi wšchitkón rošom, wobarnuj nasche myšle a wutroby w Khrystušu Ješušu! Šamjeń.